

Český svaz chovatelů, z.s.

Maškova 3, 182 53 Praha 8 - Kobyličky

Tel.: 284683441, fax: 284681451, e-mail: sekretariat@cschdz.eu, <http://www.cschdz.eu>
IČ: 00443204, DIČ: CZ00443204, IDDS: rstrfew, Bankovní spojení: KB Praha 9 č. účtu: 635081/0100

***Tisková zpráva č. 123
ze dne 13. července 2017***

PARADOXY A VÍTĚZNÁ PROHRA

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR schválila dne 7. června 2017 novelu zákona na ochranu zvířat proti týrání (zákon č. 246/1992 Sb.) a s ní od roku 2019 i zákaz chovu kožešinových (masožravých) zvířat. Novelu bude ještě projednávat Senát Parlamentu ČR a následně i prezident republiky. Pro mediálně zmasírovaného občana České republiky se zákaz chovu kožešinových (masožravých) zvířat jeví jako krok, který učiní konec týrání. Často je zdůrazňován i argument, že bude učiněna přítrž malicherné potřebě lidí nosit oděvy z pravé kožešiny. Ovšem věc není tak jednoduchá, jak se jeví. To jen neznalost problematiky s sebou přináší unáhlené úsudky a nekompromisní až fanatické postoje.

Členové Českého svazu chovatelů rozhodně nepodporují špatné zacházení se zvířaty. Naopak. Pozitivní vztah ke zvířatům je základním atributem naší spolkové činnosti. S negativní mediální prezentací a plošnou skandalizací chovu kožešinových (masožravých) zvířat se však ztotožnit nemůžeme. (Ostatně - kdyby docházelo k týrání a zvířata byla na farmách ve stresu, tak se vůbec nerozmnožují.) Celou štvavou a tendenčně zaměřenou kampaň provází řada paradoxů.

Farmy evidované v České republice jsou pod stálou kontrolou státních orgánů. Jsou provozovány v souladu s národní a mezinárodní legislativou, jejich majitelé řádně platí daně. Paradoxem je, že Česká republika nařídila chovatelům kožešinových (masožravých) zvířat mnohamilionové investice do chovatelského zařízení. Ty budou nyní zmařeny, majitelům bude zabráněno v podnikání a jejich chovy budou vyvlastněny. A to bez patřičně dlouhého přechodného období a adekvátních náhrad. Tento krok je protiústavní.

Kožešinová (masožravá) zvířata se chovají z důvodu poptávky po jejich kožkách. Kde je poptávka, tam je i nabídka. To je zákon často citované neviditelné ruky trhu. Zrušením českých chovů neodstraníme příčinu. Navíc poptávka po kožkách stále stoupá. Logicky nastane to, že vzniknou chovy jiné – buď ilegální u nás, nebo více či méně legální nejspíš na východ od naší země. Tohle chceme?! Pomůžeme tím zvířatům?!

Ohledně rušení chovů v jiných zemích jsou ochranářskými aktivisty předkládána neúplná či zkreslená fakta. V těch státech, kde zákaz prošel nadmíru hladce, žádné chovy nebyly. V Nizozemí uplynulo pětadvacet let od prvních návrhů na zrušení chovů do samotné realizace. Ve Velké Británii nejprve nebyly vyplaceny adekvátní náhrady za zrušené chovy. Majitelé farem stát zažalovali a spor vyhráli. Ve Finsku a Dánsku farmy zrušeny nebyly - prověřené chovy získaly certifikát WelFur.

V naší zemi má chov kožešinových zvířat více jak stoletou tradici. Co naplat. Ruší se celé odvětví zemědělství. Namísto toho, aby se řešily případné chyby jednotlivých majitelů farem, šmahem se likviduje všechno. Je to nesystematické, nekoncepční a je možné hovořit o uplatňování kolektivní viny. O konstruktivní diskusi na dané téma nemůže být ani řeč, stala se z toho věc politická.

Možná se to celé jeví jako vítězství ochránářských aktivistů (z nichž mnozí nosí boty z pravé kůže, což nekoresponduje s jejich přesvědčením...). Hodně podivné vítězství. Jednoznačně je to ale prohra státu, který se zbavuje toho, co přináší daně. Zbavuje se svého tradičního a uznávaného zemědělského odvětví. Česká republika bude navíc čelit žalobě za vyvlastnění chovů. Je to prohra majitelů farem, kterým stát bere zdroj obživy. Je to naprostá prohra kožešinových (masožravých) zvířat, jež budou dál chována jinak a jinde, nejspíš bez možnosti kontroly. A je to také kardinální prohra zdravého selského rozumu. Co zakážeme dál?!

ELIŠKA STEJSKALOVÁ
stejskalova@cschdz.eu